

Golopencza Krisztina emlékére

Nehéz elhinni és nehéz leírni, de 2018. 11.04-én örökre eltávozott közülünk dr. Golopencza Pálné iskolánk volt tanára.

Búcsúzunk mi tanárok Golopencza Krisztinától volt kollégánktól, s búcsúznak tanítványai Golopencza tanárnőtől. Ismét elment egy különleges, markáns tanáregyéniség, s már csak az osztálytalálkozók anekdotáiban, vagy a kollégák visszaemlékezéseiben fog megjelenni tanári mivolta.

Búcsúzik az iskola, a szeretett iskolája, amelynek homlokzatán ő érte, az ő emlékéért lengedeztetni finoman a szél a fekete zászlót, búcsúzik az az iskola, amelyet lélekben soha nem engedett el, örökre a szívébe zárt.

Munkával töltött élete a Petrikhez kötötte. Krisztina a Petrikben kezdte el pályáját, sokáig a legfiatalabb volt az iskola tanári között. Egy kis kitérő volt életében az iskolai irodai munka, de hamar kiderült, hogy számára a tanítás lesz a hivatása. Elődeitől a laboratóriumi munka minden apró részletét megtanulta és ezt a jó gyakorlatot évtizedeken át csiszolta és igyekezett átadni diákjainak, sőt nem bízta a véletlenre meg is követelte tőlük, hogy jó szakemberekké váljanak. A szeme mindenkin és mindenben ott volt a laborban, nem lehetett lógni, rendetlenkedni, de lehetett jól és biztonságosan dolgozni. Szigorú, de következetes volt diákjaival és a kollégáival is. Mi kollégák is sokat tanultunk tőle, hogy a laboratóriumban mit lehet, kell, szabad, vagy kötelező csinálni, hogyan, milyen fogásokat kell megtanítani és milyen rendet kell hagyni magunk után. Most is emlegetjük, egy-egy eset kapcsán, hogy Krisztinánál ez nem fordulhatott volna elő.

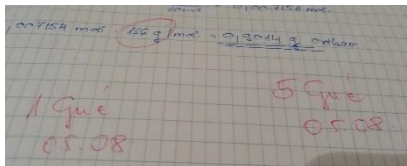
Tanítványai szerették, ragaszkodtak hozzá, amikor szerenázni mentek a szigort a kedvesség, az odaadás váltotta fel. Nyugdíjazása után is követte a Petrikes eseményeket sokszor többet tudott az iskoláról, mint mi tanító aktív kollégák.

Krisztina egyéniségéhez jobban illik, ha nem hagyományos módon folytatom a búcsú szavait, hanem a kollégák, volt tanítványai egy-egy hozzáfűződő, rá jellemző, már megismételhetetlen emléket osztanak meg búcsúzásul.

Baranyiné C Veres Anna igazgatóhelyettes, volt kollega

„Egy nálam maradt beadási füzetből...
Mert egy szignó mennyit jelenthet?
Egy fejezetet a múlandó életből..
Az elégtelenből jeles lett.

Tóth Edina (volt kollega)

Megannyi összeveszés és soha véget nem érő harc. Pedig utólag mindig belátta az ember csak Nekünk akart jót.

Amikor megkérdeztem végzős gyerekeket, hogy kit szerettek akkor azt mondták, hogy a Golopencza tanárnőt, azért, mert mindig következetes, és szigorú volt, de igazságos.

Sütő Éva (volt kollega)

A legkedvesebb osztályfőnököm volt tanulmányi éveim alatt, folyamatosan tartotta velünk a kapcsolatot az iskolai évek után is. Mindenkinek ilyen osztályfőnököt kívántam volna!! A világra nevelt minket, olykor szigorral,

humorral, de nagymamaként kaptuk meg tőle az érettségi bizonyítványunkat, és nagymamaként követte életutunkat is, évek múltával. ♥☐ Sosem feledem!

(volt tanítvány)

Most kaptam meg a hírt én is ... ledöbbsentem :(Golopencza tanárnő, a híres " Melyik az a *tetszőleges laborszám* ? " kérdés :(Elszomorodtam , és őszintén remélem, hogy odafent is kioszt pár mintát és visszadob pár jegyzőkönyvet >< Nyugodjon békében !! :(

(volt tanítvány)

A hegy csúcsa hogy tanítványai életét is nyomon követte, s nem volt rest elismeréssel nyilatkozni, ha elértünk valamit!

Isten nyugosztalja Golopencza tanárnő! Mindig emlékezni fogunk önre!

(volt tanítvány)

Egy Vegyész LEGENDÁVAL lett ma kevesebb a föld....most már fönről vigyáz ránk és tart szemmel minket...

emléke tovább él bennünk... ☹️☹️☹️😞 :(

(volt tanítvány)

Középiskolai évekből emlékszem mikor alaplaborból felkerültünk analitika laborba nagyon sajnáltuk, hogy Golopencza Tanárnő nem jöhet velünk. Szigorú volt, de igazságos.. Életre nevelt minket nem a túlélésre Az utolsó labor óra után kint ült az aulában és sorban álltunk hozzá, hogy búcsúzunk. Volt aki csak piktogramos matricát kért tőle, volt aki aláírást a labor köpenyére, de volt aki mindkettőt. Nyugdíjba vonulása után se vette le a szemét a tanítványairól, és mindig volt egy két jó szava ha valaki a szakmában valamilyen sikert ért el. Nyugodjék békében Tanárnő! Mindig emlékezni fogunk Önre és a tanításaira! :(,

Szakács Eszter (volt tanítvány)